

СПРАВА «ЄФРЕМОВ І ТАМКОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF YEFREMOV AND TAMKOV v. UKRAINE)

(Заяви № 52812/16 та № 59051/21)

Стислий виклад рішення від 18 січня 2024 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на надмірну тривалість тримання їх під вартою під час досудового розслідування. У заяві № 59051/21 заявник також висунув інші скарги за статтями 6 та 13 Конвенції. Розглянувши всі наявні в нього матеріали та з огляду на свою практику Європейський суд встановив, що у цій справі тривалість тримання заявників під вартою під час досудового розслідування була надмірною, та констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції. Європейський суд розглянув інші скарги заявника у заяві № 59051/21 та відхилив їх на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції, оскільки вони не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією, або протоколами до неї.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує прийнятними скарги на надмірну тривалість тримання під вартою під час досудового розслідування, а решту скарг у заяві № 59051/21 – неприйнятними;
3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання їх під вартою під час досудового розслідування;
4. Постановляє, що: (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.